29/03/2020

Патријарх Иринеј: “Није опасност у причешћу…”

Његова Светост Патријарх српски Г. Иринеј служио је у четврту недељу Часнога поста, 29. марта 2020. године, свету Архијерејску Литургију у манастиру Ваведења Пресвете Богородице на Сењаку. Његовој Светости саслуживали су протојерej-ставрофор Милован Глоговац, духовник манастира Ваведења и протођакон Стеван Рапајић. “Нека Господ прими молитве наше у ове дане, кроз које нас Господ, не само наш народ него и читав свет опомиње” рекао је Патријарх Иринеј који је додао да је “одавно наш свет далеко од Бога, многи су заборавили Име Божије”.

“Онај који има очи и телесне и очи душе своје, може да види Бога у свему”, рекао је Свјатјејши и нагласио да “изнад свега треба да видимо присуство Бога у нашем животу – а ми се најчешће сетимо Бога тек у невољама својим”.

“Господ не ствара, већ допушта невоље, да би се људи сетили Бога и ево, ово што се сада дешава је опомена Божија” рекао је Патријарх Иринеј говорећи о актуелној ситуацији у свету поводом пандемије корона вируса.

“Није опасност у Причешћу”, подвукао је Патријарх Иринеј, који је истакао да се “нико никада није заразио од Светог Причешћа, него од сусрета и других момената, те зато треба саслушати све оно што се указује да бисмо се сачували, али да не заборавимо никада да се молимо Господу. И у храму, када можемо и ако можемо, али и у дому своме”, рекао је Патријарх српски.

Свјатјејши је стога препоручио да се послушају савети стручњака који се упућују, бар за недељу-две, јер се очекује да ће се врхунац ове невоље код нас тек појавити.

“Проводимо ове дане који су пред нама у домовима својим”, рекао је Патријарх Иринеј, подсећајући да Господ види наша дела, мисли и жеље, и да “прима наше молитве са свих места и са свих страна”.

У наставку чујте звучни запис беседе Патријарха српског Иринеја у целини, за који благодаримо Владимиру Јелићу. Такође, галерију фотографија које је начинио г. Јелић можете погледати на следећем линку: http://www.slovoljubve.com/cir/Piclist.asp?showmaster=1&IDAl=176

— Извор: Радио “Слово љубве”